

որոնք կարծում են թէ, պատմութիւնն էլ կը խաբուի. — քաւ լեցի, — պատմութիւնը շուտ թէ ուշ, ամեն ինչ անաչառութեամբ քննելոց է և դատելոց, որքան և մէք ժամանակակիցներս գուն գործնէք չարն բարի՝ և բարին չար հանդէս դուրս բերել:

ԳԱՂՈՒՍՏ ԵՐԲԱՋԱՆԵԱՆՍ.

Ի 29 Յունիս 1878 թ.

ԹԻՖԼԻՍ:

Այսուհետեւ եկեղեցի Հայաստանեայց տոմարի դատերէ ազատ է, որովհետեւ Վեհ. Հայրապետի Ծանուց. եւ առաջարկութեամբ՝ կուսակրօն եկեղեցականաց վերաբերեալ ժառանգութեան օրէնքները փոխուեցան, եւ այժմ կուսակրօն եկեղեցականաց ժառանգներն են Ս. Եւմիածին եւ վանօրայք — ուր որ Միաբան ձեռնադրուած լինին, — ինչպէս նորահաստատ կանոններով իմիասին աւելի պարզ եւ ընդարձակ տեղեկութիւն հրատարակուած է Արարտ ամսագրոյ 1871 ամի (Չորրորդ շրջանի՝ Թ. Ա.) Մայիսի Թերթին մէջ յերեսն 49:

Ի ՄԱՏՐԱՍ.

Պարսկաստանի եւ Հնդկաստանի վիճակին Հայոց Առաջնորդ եւ Ծ. Նուիրակ Գեր. Գրիգորիս Արքեպիսկոպոս ի 17/29 անցեալ Նոյեմբերի Կալիաթայէն մեկնելով՝ ի 21/5 Դեկտեմբեր ամսոյ հասած է ի Մատրոս՝ տեղւոյն Հայկական

փոքրիկ Հօտին այցելելոյ եւ դայն միութարելոյ համար, ուր եւ արժանաւոր յարգանք եւ սիրով հիւրընկալուած է:

Աւելի ընդարձակ եւ կարեւոր տեղեկութիւնքը՝ ինչպէս Հնդկաստանու եւ Զինաստանու այլ տեղեաց՝ նոյնպէս Մատրոսու Հայոց վերայ տակաւին ստացած չլինելով՝ — որ եւ այցելութեան աւարտմանէն զինի պիտի ստացուի, — առ այժմ՝ այսքանը միայն կարելի է հաղորդել՝ զի երբեմն եռանդուն եւ նշանաւոր Հայոց բազմութեամբ հաչակուած Մատրոսը՝ ի ներկայիս հազիւ լատարն եւ չափ անձինք ունի, Ս. Աստուածածին անուամբ մի եկեղեցի, գրամագլուխներով ապահովեալ դպրոց եւլն, եւ յանցելումս ծագած ազգային գթութիւնք եւս՝ քան հազարէն աւելի ռուբլի մնիւթէն յետոյ՝ հանդարտած է քան զակրն կալեալն բարի հետեւանքով:

Գեր. Գրիգորիս Արքեպիսկոպոս ի 21/2 Յունիսարի տարւոյս Մատրոսէն վերադառնալով՝ չորրորդ օրը ի Կալիաթա հասած է:

ՀԱՇՈՒՆՅՈՒՑԱԿ

ԵԼԵԻՄՏԻՑ ԵՐԿՍԵՌԻ ԴՊՐՈՅԱՅ

ՀԱՅՈՅ ԱՍՏՐԱԽԱՆՈՒ

Ի 1877 ԱՄԻ.

ԽճԱԳԻՆԻՆԻ ԱՐԱՐԱՍ ԱՆԱԳԻՆՅ.

Հոգարարծումին Աստրախանայ Հայոց Հոգևոր երկուց սեռից՝ դպրոցաց ընդ ամին առարելով դիմառօտ հաշուեցուցակ մտից եւ ծախուց գումարաց իւրոց վասն 1877 անցելոյ ամի, խոնար-